

Recordança del professor Lluçia Navarro Rodon

Josep M. Garrut

Acadèmic de número*

Avui recordem l'acadèmic Lluçia Navarro Rodon, pintor i mestre en la pintura mural que conreà tota la vida, dedicada a aquesta professió que en ell esdevenia una extensió de la feina que ha fet escola i que arribà a ser una devoció fins a la seva mort, ocorreguda el dia 29 d'octubre de 2007.

Nascut l'any 1924 a Barcelona, alumne que fou de l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi, abans de convertir-se en Facultat, demostrà una disposició per les línies i els volums, és a dir, era com si el dibuix fos la línia de l'objecte traslladat de tres dimensions a dues, afegint-hi la imaginació i, en conseqüència, la inventiva. El ritme i l'agilitat, per no dir-ne l'elegància, que era la personalitat manifesta que definia l'artista.

Durant la seva vida, diguem-ne escolar, participà en totes les exposicions organitzades pel Grup Betepocs amb una certa presència protestatària dins de l'Escola, com en l'exposició celebrada cada any que s'anomenava "Exposició d'abans de curs", indicant una protesta antiacadèmica però feta en to amigable i sense malícia. Igualment, en els "Campaments pictòrics" que eren, al cap i a la fi, les vacances aprofitades a diferents poblacions com Camprodon, Andorra, Conca o Menorca, on alguns dels components d'aquesta agrupació s'hi afincaren.

Acabats els estudis guanyà la beca *Amigó i Cuyàs* i l'obra realitzada en els seus viatges l'exposà a la barcelonina Galeria Argos. Igualment, l'any 1956 li concediren la medalla de l'Agrupació d'Aquarellistes de Catalunya.

Seguí el mestratge del pintor i professor, igualment acadèmic d'aquesta il·lustre corporació, Miquel Farré, del qual en fou un deixeble predilecte. Estilísticament s'hi descobreix una molt llunyana dependència, ja que sabé fer-se una personalitat que avui no podem confondre i és una pintura pròpia de Navarro Rodon.

La seva estada a Itàlia fou un altre focus d'impressions i arrodoní la seva qualitat de pintor muralista utilitzant sempre el procediment al fresc. La majoria d'obres foren realitzades en esglésies de Catalunya com ara el cambril del santuari de Núria, la parròquia de sant Martí a Lleida, l'església de Francolí, la parròquia de Riudoms, la parròquia de sant Pere de Riudebitlles, la de sant Sadurní d'Arnoia, Súria, Viladecans, Vilanova i la Geltrú i molts més distribuïts arreu de la geografia de Catalunya. També treballà a diversos punts d'Amèrica Llatina: Puerto Rico, Miami i uns interessants vitralls a Pura (Veneçuela) i no cal dir a Barcelona: a l'església de Betlem, que fou una de les primeres obres, a la parròquia de Sant Joan Bosco com així mateix al Seminari Conciliar, i els vitralls o la singularitat de la decoració de la casa de la plaça Lesseps coneguda com la *Casa Blava*. La llista de murals al fresc representa tot un itinerari per la geografia de Catalunya i n'hem comptat una quarantena.

No cal dir que amb la mateixa passió cultivà la pintura de cavallet, pintura a l'oli, en què manifestà una personalitat amb formes i colors propis, específics de la seva pròpia estètica, i en què s'hi reconeix aquesta empremta personal i un treball ingent que mereix la nostra admiració.

Va ser professor de l'Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics, Escola de Llotja, i el seu director durant molts anys.

És un exemple d'algú que molt silenciosament ha fet una obra important arreu del nostre país. Una bona herència en què, tard o d'hora, serà reconegut el seu esforç constant.

16 de gener del 2008

* L'acadèmic Josep M. Garrut traspasà el 10 de desembre del 2008.